

L'abat va a la presó

Dv, 16/03/2018 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Jo no estic d'acord amb els que pensen que la recent [visita](#) de l'abat de Montserrat als famosos "jordis" a la presó on els ha enviat un jutge preventivament sigui un acte de suport a aquests dos senyors i a la causa que representen. Potser no saben que una de les obres de misericòrdia que l'Església catòlica instituí pels seus fidels consisteix en visitar els presos. Compte, no els presos "injustament" engarjolats, sinó presos i prou, inclosos els perfectament conscients dels seus crims.

És ben estrany, aquest manament, com el d'estimar els enemics o parar l'altra galta. Sovint fa confondre els cristians amb uns indiferents davant el mal, el seu Déu amb un absent i inactiu personatge en retirada, i tots plegats còmplices dels delictes pels quals compleixen condemna els habitants dels nostres centres penitenciaris. Condemna o presó preventiva. En Joan-Carles Mèlich, que es considera agnòstic, també es defineix, en canvi, com a "èticament cristià" perquè no és "partidari del Bé sinó de la bondat". Em sembla una bona manera d'explicar-ho. La cosa no està tant en la lluita del Bé contra el Mal, com per cert alguns plantegen l'actual conflicte que vivim a Catalunya, sinó del gest "anticíclic" que descol·loca el Mal, i sovint també el Bé, des del si mateix on opera. El Ressuscitat, en primer lloc, diem al Credo, davallà als inferns. Jesús alliberava "des de dins" ("la teva fe t'ha salvat") els que ja no esperaven res de bo d'aquest món. El centurió, el funcionari de l'estat opressor, el malalt que fa fàstic, la puta, el mort.

Probablement, els presos i els delinqüents, començant pels pitjors criminals, que en llenguatge bíblic podríem anomenar "posseïts pel dimoni", són avui el personal més abjecte per la nostra societat. Bé, doncs els cristians som els que pensem que en el més abjecte hi ha, contradictòriament, la possibilitat de Déu. ¿Quin mèrit tindria un Déu que ja compta amb els "bons"? es pregunta mig irònicament Jesús. Això, en temps de "presons permanents revisables" i altres croades amb les millors de les intencions, és una autèntica bufetada.

Hi ha qui pensa que aquests dos senyors, presó preventiva a part, han participat

activament en la sedició contra l'ordre constitucional, desobeint i impeding l'acció dels tribunals, amb els riscos per a la nostra democràcia que tot just hem albirat (conflicte civil, inseguretat jurídica, fuga d'empreses, suspensió dels drets fonamentals recollits a la Constitució burlada, pèrdua d'autogovern, etc.) i que, per tant, lamentant-ho molt, han de ser sotmesos a un procés judicial. Hi ha que pensa just el contrari. També a l'Església, formada per homes i dones que no són immunes al que passa al país. Ja he dit en altres ocasions que em sembla un greu error que l'Església, a través dels seus representants, fes opció per una de les parts, excepte que vulgui repetir antigues divisions civils que va beneir també en forma de Croada. El cardenal Martínez Sistach va [advertir](#) fa poc que el fons polític del conflicte s'ha de dirimir políticament. És a dir, als escons, no a les trones. Tampoc va dir, per cert, que els presumptes delictes en què s'hagi incorregut no hagin de ser respostos als tribunals, com de fet passa en totes les societats civilitzades, sigui qui sigui qui els hagi comès.

Aleshores, ¿què hi deu haver anat a fer l'abat de Montserrat a Soto del Real? Ni idea. Però m'ho puc imaginar. A banda d'interessar-se de com estan i oferir la seva ajuda, m'imagino que els deu haver assenyalat la resta d'interns. Els que no tenen mitrats (ni altres éssers amb faldilles) als seus *vis-a-vis*. Ni gent que porti llacets, ni bufandes, ni faci *performances*, per ells. Que no tenen "el Bé" a favor seu, més aviat el contrari. Els que, de fet, ja se senten morts. Els deu haver dit que els anunciïn la Pasqua, que són els més dignes posseïdors de la resurrecció de Crist. Que convencin "els seus" d'una causa millor en la que idolàtricament, els incauts, han cregut *religiosament*. No crec, tot i que ho podria haver fet, que es renyés per haver recolzat el menysteniment dels drets dels representants públics al Ple del Parlament dels dies 6 i 7 de setembre passats, la derogació "de facto" de les nostres lleis més importants (i dels drets que s'hi associen) perfectament legitimades democràticament, i la implantació d'un règim autoritari com es preveia a la llei de transitorietat. Encara que no he vist cap homilia que ho denunciés, excepte que la *tele* aquells dies no funcionés al Monestir i no se n'haguessin assabentat, estic segur que ho deuen pensar. I ja no dic de dir-los que no pot anar bé recolzar un govern que retalla en la salut pública, que elimina els fons destinats a les escoles bressol o a la Llei de Barris, fons que anirien tan bé per atacar les causes estructurals de la marginació al nostre país. Dic que no ho crec perquè també això és tasca de la política, aquella cosa tan bruta, avorrida i lletja, tan laica, que el dia que van decidir cometre un delicte "per un Bé superior" van abandonar.

Dit això, no els vull cap mal. Ben al contrari. Que tinguin molta sort i que la Moreneta hi faci més que nosaltres.